Written by - கலாநிதி சு.குணேஸ்வரன் -
Thursday, 18 July 2019 08:11 - Last Updated Thursday, 18 July 2019 08:17

□□□□□□□□□

பக்தி இலக்கிய வரலாற்றில் பல்லவர் காலம் மிக்குயர்ந்த இறைவழிபாட்டையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் எடுத்துக்காட்டும் காலமாகத் திகழ்ந்தது. அக்காலத்தில் சைவசமயத்தின் எழுச்சிக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் நாயன்மார்களின் பங்களிப்பு மிக அதிகமாகவே இருந்துள்ளது. அவர்களில் சுந்தரின் திருப்பதிகங்கள் ஓசை நயமும் பொருள் வளமும் கொண்டவை. வாழ்வின் இன்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டு குதூகல உணர்வுடன் இறைவனுடன் நட்புரிமை பூண்டவை. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இயற்கையில் இறைவனைக் காணும் நிலையில் அவரது பாசுரங்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வகையில் ஸ்ரீ சைலம் என்று அழைக்கப்பட்ட திருப்பருப்பதமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனைப் பாடிப் பரவிய பதிகங்களில் சுந்தரர் பாடிய சீபர்ப்பதம் என்ற பதிகத்தில் அமைந்துள்ள இயற்கை இன்பத்தில் இறைவனைக் காணும் உத்தியை வெளிப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□

சீபர்ப்பதத்தின் பதிக வரலாறு பற்றிக் குறிப்பிடப்படும்போது சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருக்காளத்தி மலைக்குச் சென்று இறைவனை வழிபட்ட பின்னர் அங்கிருந்தவாறே ஸ்ரீ பர்வதத்துப் பெருமானை நெஞ்சில் நினைத்து அகக்கண்ணாற் கண்டு பாடிய திருப்பதிகமே சீபர்ப்பதமாகும். இத்தலம் ஸ்ரீ சைலம் என அழைக்கப்படுகிறது. சம்பந்தரும் அப்பரும் சேக்கிழாரும் பர்வதம் என வடமொழியில் அழைக்கப்பட்டதை பருப்பதம் என தமிழில் வழங்கியுள்ளனர். ஆனால் சுந்தரரோ ஸ்ரீ பர்வதம் என்பதனை சீபர்ப்பதம் என அழைக்கின்றார். இந்தியத்தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜோதிர்லிங்கத் தலங்களில் ஒன்றாகச் சிறப்புடன் அழைக்கப்படும் ஸ்ரீ சைலத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவனின் பெருமைகளையும் இயற்கை இன்பச் சூழல் நிறைந்த அழகையும் இப்பதிகத்தில் எடுத்துக்காட்டி மக்களை வழிப்படுத்தும் நோக்கில் இப்பதிகம் பாடப்பட்டுள்ளது.

□□□□□□□ □□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□

விலங்குகள், பறவைகள் யாவும் சுதந்திரமாக உலாவித் திரிந்து வாழும் மலை சீபர்ப்பதமலை எனக் கூறப்படுகிறது. விருந்தோம்பும் பண்புடைய குறமாந்தர்கள்

பண்பட்ட வாழ்க்கை வாழுகின்றவர்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக யானைக்குலமே மனிதர்களுக்குரிய மானத்துடனும் பண்புகளுடனும் வாழும் மலையாக "பொலி சீ பர்ப்பத மலையே" என்ற சொற்றொடரின் ஊடாக வளம் நிறைந்த மலைப் பிரதேசமாகச் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முப்புரங்களை எரித்த சிவபெருமான் விரும்பி உறைந்துள்ள புராண வரலாற்றையும் இயற்கையில் இறைவனைக் காணும் அழகினையும்

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]."

என்ற பதிகத்தில் சுந்தரர் அழகாகக் காட்டுவார். மானினமும் மரையினமும் மயிலினமும் தாமாகத் திரிந்து மேய்ந்து சுனைகளில் உள்ள நீரைப் பருகி மரங்களிலே தம் உடலை உராய்ந்து பொழில்கள் ஊடாகச் சென்று இனிய தேமாமரங்கள் நிறைந்த சோலையிலே துயில் கொள்ளுகின்ற காட்சியை மேற்படி விபரிக்கிறார். இவ்வாறான இயற்கை அழகு நிறைந்த மலையிலே இறைவன் வீற்றிருந்து அருள் பொழிகின்ற அழகு சீ பர்ப்பதத்தில் மிக எளிமைநிறைந்த இன் தமிழில் பாடப்பட்டுள்ளது.

[illegible]

மலையில் வாழும் குறமாந்தரின் பண்பாட்ட வாழ்வினை ஐந்தறிவு உயிரினங்களாகிய யானைகளின் செயற்பாடுகளினூடாகக் காட்டும் அழகு படித்து இன்புறத்தக்கதாகும். குறவர்கள் தங்கள் மலைகளுக்கும் சோலைகளுக்கும் அப்பால் இருந்து வந்த ஆண் யானைகளைப் பிடித்து அவைகளை வெற்புறுத்தி தொன்னையில் தேனைப் பிழிந்து ஊட்டுகிறார்கள். பெண் யானைகள் தமது ஆண் யானைகளும் அகப்பட்டனவோ என அஞ்சி அவற்றை அழைத்துப் பிளிற அவற்றின் களிறுகள் தம் பிடிகளுக்கு என்ன துன்பம் நேர்ந்ததோ என்று அவற்றைத் தேடுகின்றன. பெண் யானைகள் செவிதாழ்த்தி ஆண் யானைகளின் குரலோசையைக் கேட்டு நிற்கின்றன. (ஆனைக்குலம் இரிந்தோடித் தன் பிடி சூழலில் திரியத் தானப்பிடி செவிதாழ்த்திட அதற்கு மிக இரங்கி...) இவ்வாறு ஆண் யானைகள் ஒருபுறமும் பெண் யானைகள் ஒருபுறமும் தமது இணைகளைக் காணாது அலைந்து திரிந்து துயருறுகின்றன.

மதங்கொண்ட ஆண் யானையானது தனது இணையை வேறு ஒரு யானையுடன் நீ சேர்ந்தாயென்று கூறி தனது தும்பிக்கையினைத் தூக்கி கோபம் பொங்கிவர மதநீரைச் சொரிந்து முகத்தைச் சுழிக்க, அதைக் கண்ட பெண் யானையானது நீ இவ்வாறு பழியுரைப்பின் நான் உயிர் வாழமாட்டேன் என அயலறியச் சபதம் செய்து ஆண் யானையைத் தெளியச் செய்கின்ற திருப்பருப்பதமலையே சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் மலையாகும் என்ற அழகான காட்சி இப்பதிகத்தில் உரைக்கப்படுகிறது.

“மாற்றுக் களிறடைந்தாய் என்று மதவேழங் கையெடுத்து
மற்றித் தழ லுமிழ்ந் தும் மதம் பொழிந் தும் முகஞ் சுழியத்
தற்றத் தரிக் கில்லனேனென்று சொல்லியய லறியத்
தறேறிச் சென்று பிடிசூளறுஞ் சீ பர்ப்பத மலையே”

என்ற பதிகத்தினால் சுற்றத்தாரிடம் நிலையை விளக்கி சபதம் செய்வதாக “அயலறியத் தறேறிச் சென்று சூளறும்” என சுந்தரர் பாடுவார். இது ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற வாழ்க்கை முறையினை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

மலையில் வாழ்கின்ற பன்றிக் கூட்டங்கள் நிலத்தைக் கிளறுகின்றன. அப்போது பன்றி கிளறிய மணிகள் நெருப்புப் போல் செவ்வொளி வீசிச் சிதறுகின்றன. இதைக் கண்ட கரடியும் மானும் அவ்வொளியைத் தீயென எண்ணிப் பயந்து தப்பிப் பிழைப்பதற்காக குளிர்ச்சி பொருந்திய சோலையில் புகுந்து பதுங்குகின்றன. இவ்வாறான சொல்லோவியம் சுந்தரரின் மற்றுமொரு பாடலில் வருகின்றது. இவ்வாறாக மான், மரை, கரடி, மயில் முதலானவை தேனையுண்ணுகின்ற பூஞ்சோலைகளும் பிற சோலைகளும் நீக்கமற நிறைந்து இறைவன் வீற்றிருக்கும் மலையாக திருப்பதமலை அமைந்துள்ளது.

இயற்கைச் சூழலில் தன்னைப் பறிகொடுத்துப் பாடும்போது யானைகளின் செயற்பாடு, ஏனைய வன ஜீவராசிகளின் செயற்பாடு, அந்தச் சூழலில் தம் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்ட குறவர் குடிகளின் பண்பாடு ஆகியவற்றையெல்லாம் இங்கு சுந்தரர் காட்சிப்படுத்துகிறார் “சுந்தரரின் பதிகங்கள் பலவற்றில் காணப்படும் அவரது ஈடுபாடுகளிலொன்று இயற்கைச் சூழலின் பகைப்புலத்தில் இறைவனைப் பொருத்தி நோக்கும் முறைமையாகும். பொதுவாக இப்பண்பு காரைக்காலம்மையார், நாவுக்கரசர், சம்பந்தர் ஆகியோரிடம் காணப்பட்ட ஒன்றுதான். சுந்தரரின் இயற்கையீடுபாடு பொதுவாக நம் முன்னோடிகளை அடியொற்றிச் செல்லும் மரபுசார் செயற்பாங்கு எனக் கருதமுடிகிறது.” (நா.சுப்பிரமணியன், 2002, ப.166.) இவ்வகையில் பக்தி இலக்கிய மரபின் அறாத்தொடர்ச்சி சுந்தரரின் பாடல்களினூடாக வெளிப்படுகின்ற உண்மையையும் சீபர்ப்பதப் பதிகத்தில் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

□□□□□□□ □□□□□□□□□

குறத்தி தினைப்புனத்தைக் காத்து நிற்க, கிளி வந்து கதிர்களைக் கொய்ய, கிளி தன்னை மதிக்கவில்லை என்று கோபித்து குறத்தி கவண் எய்ய, கிளி பயந்து ஓடுகிறது. மறுபுறம் கிளி பறந்து திரிவதைக் கண்ட குறப்பெண் “ஆய் ஓய்” எனக் கடியவும் கிளி அதனைப் பொருட்படுத்தாதது கண்டு, இரத்தினக் கல்லை கவணிலே வைத்து எறிய, கிளி மனம் மாறிப் பறந்தோடுகிறது. தினைப்புனம் காக்கும் பெண்கள் கிளிகளை நோக்கி, நீங்கள் முன்பு வந்தபோதெல்லாம் உங்களுக்காக இரங்கி உங்களைக் கடியாமல் இருந்தோம். ஆனால் நீங்கள் எப்போதும் இப்படி வந்து கதிர்களை உண்டால் உமது வீட்டார் எம்மைக் கோபிக்க மாட்டார்களா? எனக் கேட்கின்றனர்.

மலைப்பக்கத்திலும் சோலைப்பக்கத்திலும் அவற்றிற்கு அப்பாற்பட்ட இடங்களிலுமுள்ள யானைகளைக் குறவர்கள் கொண்டு வந்து அவற்றைத்

Written by - கலாநிதி சு.குணசேகரன் -
Thursday, 18 July 2019 08:11 - Last Updated Thursday, 18 July 2019 08:17

துன்பப்படுத்தி உணவை உண்ணச் செய்கின்ற செயற்பாடும் குறமக்களின் வாழ்க்கையினூடாகவே வெளிப்படுகிறது.

மேலும் பெண்கள் தினைப்புனத்தைக் காவல் செய்தல், குறவர்கள் தேனை எடுத்தல், தினைக்கதிர்களை உண்ண வந்த கிளிகளைக் கலைப்பதற்காக பெண்கள் கவண் எடுத்துக் கல்லை வீசுதல் ஆகிய தமிழர் பழங்கால ஐந்திணை வாழ்வின் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் இயற்கையோடிணைந்த வகையில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□

மலைவளத்தைக் கூறுவதனூடாக இயற்கையில் இறைவனைக் காணுதல், இயற்கை நிகழ்வுகளினூடாக இறைவன் பெருமைகளைக் கூறுதல், வனவாசிகளான குறவர்களினதும் வாழ்வியலை எடுத்துக்காட்டுதல், தமிழர் பண்பாட்டுச் சூழலினூடான விழுமியப் பண்புகளான ஒற்றுமை, விருந்தோம்புதல், ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என வாழுதல் ஆகியனவெல்லாம் இப்பதிகத்தினூடாக வெளிப்படுகின்றன.

திரிபுரம் எரித்தமை, திருமாலும் பிரமனும் அடிமுடி தேடியமை, முப்புரங்களை எரித்த முக்கட்செல்வனாகிய சிவபெருமானின் பாதங்களை அரிய திருமாலும் பிரமனும் கூட அறியமுடியாமை ஆகிய புராணக் கதை மரபுகளின் ஊடாக இறைவன் பெருமை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு பதிகத்தின் இறுதியிலும் “சீபர்ப்பதமலையே” என்ற விளித்து, எங்கள் சிவபெருமானது பருப்பதமலை என்று பாடப்படுவதனூடாக இறைவன் வீற்றிருக்கும் தலச்சிறப்புக் கூறப்படுகிறது.

“நல்லாரவர் பலர்வாழ்தரு வயல்நாவல வூரன்
செல்லலுற வரியசிவன் சீபர்ப்பத மலையை
அல்லலவை தீர்ச்சொன்ன தமிழ்மாலைகள் வல்லார்
ஒல்லைசெல் வுயர்வானகம் ஆண்டங்கிருப் பாரே.”

என்ற பதிகத்தின் இறுதிச் செய்யுள் நல்லவர்கள் பலர் வாழ்கின்றதும் வயல்களை உடையதுமான திருநாவலூரில் தோன்றிய நம்பியாரூரன் எல்லோருடைய துன்பங்களும் நீங்குமாறு பாடிய இந்தத் தமிழ்ப்பாமாலைகளை பாடவல்லவர்கள் உயர்ந்த விண்ணுலக சுவர்க்கத்தை அடைந்து அங்கு வீற்றிருப்பார்கள் என்று பதிகத்தைப் படிப்பவர் பெறும் பயனைக் கூறுகிறது.

□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□

சீபர்ப்பதப் பதிகம் பொருள் அடிப்படையிலும் அமைப்பு அடிப்படையிலும் சங்கக் கவிதை மரபின் தொடர்ச்சியைக் கொண்டுள்ளது. இயற்கையோடு இணைந்த

வாழ ்வுமுறை, இயற ்கை வர ்ணனைகள ், வன ஜீ வராசிகள ், மக ்கள ் (குறமக ்கள ்), சு ௗுரதை ்தல ், விருந ்தோம ்பல ், ஒருவனுக ்கு ஒருத ்தி என ்ற விழுமியப ்பண ்பு வலியுறுத ்தப ்படுதல ் ஆகியனவலெ ்லாம ் பொருள ் அடிப ்படையான சங ்கக ் கவிதை மரபின ் தொடர ்ச ்சியாக அமைந ்துள ்ளன.

அமைப ்பு அடிப ்படையில ் நோக ்கின ் நூலில ் பதிந ்துள ்ள பொருளைக ் கூறுவது ‘பதிகம ்’ ஆகும ். இது பத ்து எண ்ணிக ்கை கொண ்ட பாடல ்களின ் தொகுப ்பு என திருமுறைகள ் குறிப ்பிடுகின ்றன. இவ ்வாறு பத ்துப ்பாடல ் தொடர ்ந ்துவரச ் செய ்யுள ் அமைக ்கும ் மரபு சங ்ககாலத ்திலேயே ஆரம ்பித ்துவிட ்டது. ஐங ்குநூறு என ்னும ் சங ்க இலக ்கியத ்தில ் வேட ்கைப ்பத ்து, வேழப ்பத ்து என ஒவ ்வோர ் திணைக ்குமுரிய நூறு செய ்யுட ்களும ் பத ்துப ் பத ்துப ் பாடல ்களாக அமைக ்கப ்பட ்டுள ்ளன. இவ ்வாறு ஐந ்து திணைக ்கும ் ஐந ்நூறு செய ்யுட ்கள ் பாடப ்பட ்டுள ்ளன. இதபேோல ் பதிற ்றுப ்பத ்தில ் ஒவ ்வொரு சேரமன ்னனும ் பத ்துப ்பாடல ்களில ் தொடர ்ச ்சியாகப ் புகழ ்ந ்து பாடப ்பட ்டுள ்ளனர ்.

பதிகத ்தின ் இறுதிப ்பாடல ் பதிகம ் பாடியவர ் பெயரையும ், பாடுவோர ் அடையும ் பயனையும ் கூறுவது. இதனை சுந ்தரரும ் “நல ்லாரவர ் பலர ்வாழ ்தரு வயல ்நாவல வூர ்” என ்ற அடிகளின ்டாகக ் காட ்டுகிறார ். எனவே இவையெல ்லாம ் சங ்கப ்பாடல ் மரபின ் தொடர ்ச ்சியை வெளிப ்படுத ்துகின ்றன.

□□□□□□□□□

இறைவனைத ் தோழனாகக ் கொண ்டு யோகநெறி நின ்று சாரூபமுத ்தியை அடைந ்த சுந ்தரனின ் பாசுரங ்களில ் இயற ்கை இன ்பத ்தை மிக அற ்புதமாக வியந ்து பாடியுள ்ள பல பாடல ்களைத ் தரிசிக ்க முடியும ். நாவுக ்கரசர ், சம ்பந ்தர ் ஆகியோரின ் பக ்தி இயக ்கநெறியை அடுத ்த கட ்டத ்துக ்கு எடுத ்துச ் செல ்லவும ் அவர ்களுக ்கு வாரிசுரிமை பூணவும ் ஒருவரை பக ்தி இலக ்கிய வரலாறு தந ்ததெனில ் அது சுந ்தரர ் என ்றே கூறலாம ். சுந ்தரரின ் வாழ ்வும ் அவர ் காலத ்து, பக ்தி இயக ்க காலமும ் மிகத ் தாராளமாகவே முற ்பட ்ட காலத ் தொடர ்ச ்சியை மலேும ் நகர ்த ்திச ் செல ்வதற ்கு ஏதுவாக அமையலாயிற ்று. இதனாலேயே இயற ்கை இன ்ப ஈடுபாட ்டுடனும ் தோழமையுணர ்வுடனும ் சந ்தச ்சிறப ்புடனும ் அவர ் பாடிய பாடல ்கள ் சுந ்தரரின ் பாடல ்களின ்பால ் ஈர ்ப ்பை ஏற ்படுத ்தி இறைவழிபாட ்டையும ் பக ்தி இயக ்க நெறியையும ் முன ்நகர ்த ்திச ் செல ்லக ் காரணங ்களாக அமைந ்தன. இந ்த வகையில ் இயற ்கையில ் இறைவனைக ் காணும ் சீ பர ்ப ்பதப ் பதிகங ்கள ் சிறப ்புப ் பெற ்று அமைந ்துள ்ளன.

□□□□□□□□□

ஞானசம ்பந ்தன ், அ.ச., அடங ்கன ்முறை தேவாரத ் திருப ்பதிகங ்கள ் (பதிப ்பாசிரியர ்) கங ்கை புத ்தக நிலையம ், சென ்னை. 1998.
சுப ்பிரமணியன ், கலாநிதி. நா., நால ்வர ் வாழ ்வும ் வாக ்கும ், கலைஞன ் பதிப ்பகம ், சென ்னை,2002.
சர ்மிளா சதாசிவம ், “சுந ்தரரின ் மிஞ ்சுமொழியும ் அதன ் உட ்பொருளும ்” தமிழ ்ப ் பேராய ்வு ஆய ்விதழ ், தொகுதி 4, இந ்திய ஆய ்வியல ் துறை, மலாய ் பல ்கலைக ்கழகம ். 2016.
மகாதேவன ், முனைவர ்.ச., “மூவர ் தேவாரத ்தில ் இயற ்கை”

http://katuraitamil.blogspot.com/2013/01/blog-post_1717.html
http://www.tamilvu.org/library
http://www.shairam.org/thirumurai
(நன்றி : இயற்கையும் தமிழ்ச் சமுதாயமும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் – தொகுதி 1, தமிழ் உயராய்வு மையம், ராணி அண்ணா அரசு மகளிர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, 25.01.2019)

kuneswaran@gmail.com